πάτερ Νεκτάριος Μαρμαρινός: μια σπουδαία προσωπικότητα του τόπου μας

Ο πατέρας Νεκτάριος Μαρμαρινός υπήρξε μια σημαντική προσωπικότητα του τόπου μας, γνωστός για τη βαθιά του πνευματικότητα και την αφοσίωσή του στον Θεό. Γεννήθηκε στην Αίγινα στις 3 Νοεμβρίου 1921. Το 1937 ήρθε στην Κόρινθο ως φοιτητής στην Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου. Από το 1940 μέχρι την τελευταία ημέρα της ζωής του, ο γέροντας Νεκτάριος δίδασκε κατηχητικά μαθήματα κάθε Κυριακή απόγευμα στο Πνευματικό Κέντρο της εκκλησίας της Παναγίας της Θεοτόκου στον Συνοικισμό. Παρά την προχωρημένη του ηλικία, περιόδευε σε όλη την Κορινθία, κηρύσσοντας τον Λόγο του Ευαγγελίου.Ο πατήρ Νεκτάριος υπηρέτησε την Εκκλησία με ταπεινότητα, συνέπεια και βαθιά αγάπη για τον άνθρωπο, κερδίζοντας τον σεβασμό και την εκτίμηση όσων τον γνώρισαν. Στο παρόν αφιέρωμα παρουσιάζονται αρχικά βασικά στοιχεία της ζωής και της πνευματικής του πορείας, καθώς και η αδιάκοπη αφοσίωσή του στο ποιμαντικό και κατηχητικό έργο. Στη συνέχεια, καταγράφονται μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν κοντά του και είχαν την ευλογία να τον γνωρίσουν προσωπικά, μοναχές και πιστοί, οι οποίες φωτίζουν την ανθρώπινη και συναισθηματική πλευρά της προσφοράς του. Μέσα από αυτές τις αφηγήσεις αναδεικνύεται η βαθιά του πίστη, η αγάπη του για τη νεολαία και η καθοριστική επίδρασή του στον πνευματικό και κοινωνικό βίο της περιοχής μας, αφήνοντας μια παρακαταθήκη που παραμένει ζωντανή μέχρι σήμερα.

Στον ρόλο των δημοσιογράφων οι μαθητές/τριες
Μπούνας Δημήτρης
Μπούνας Πλάτωνας
Πανούτσος Αθανάσιος
Παππά Αιμιλία – Βασιλεία
Ρωμέση Παναγιώτα

Οδοιπορικό στη Μονή Οσίου Παταπίου και συζήτηση με τη μοναχή Ματρώνα από τη μαθήτρια Ρωμέση Παναγιώτα

Ο πατήρ Νεκτάριος Μαρμαρινός από νεαρή ηλικία έδειξε βαθιά πνευματικότητα και αφοσίωση στον Θεό, γεγονός που καθόρισε την πορεία της ζωής του. Υπήρξε για δεκαετίες ο φωτεινός οδοδείκτης στη ζωή των πνευματικών του παιδιών και καταφύγιο των ψυχών των Κορίνθιων.

Βιογραφικά στοιχεία

Γεννήθηκε στην Αίγινα στις 3 Νοεμβρίου 1921.
Κοσμικό όνομα: Κυριάκος
Προερχόταν από πολυμελή οικογένεια με τέσσερα αδέλφια.
Πνευματικός του πατέρας: Γέροντας Ιερώνυμος Αποστολίδης.

Από μικρός, επισκεπτόταν μοναστήρια μαζί με την αδελφή του Μαρίνα. Θαύμαζε τη μοναχική ζωή και την αφοσίωση των μοναχών.

Ανέβαινε στη Μονή Παναγίας Χρυσολεόντισσας, λέγοντας: «Άγιέ μου Νεκτάριε, αξίωσέ με να κτίσω Μοναστήρι!»

Ο Γέροντας Νεκτάριος ξεχώρισε για την ταπεινότητά του και τη βαθιά του προσφορά. Με αφοσίωση υπηρέτησε τον Θεό και στάθηκε δίπλα σε κάθε συνάνθρωπο. Το πνευματικό του αποτύπωμα παραμένει ζωντανό και φωτεινό. Η πορεία του υπήρξε ένας ύμνος πίστης και αγάπης.

«Μνήμες ζωής δίπλα σε έναν πνευματικό πατέρα»

Η κυρία Τόνια Γιοτζοπούλου, πνευματικό παιδί του πατέρα Νεκτάριου, μιλάει στην Αιμιλία Παππά για τον Γέροντα και τα χρόνια που έζησε κοντά του!

Ο πατέρας Νεκτάριος Μαρμαρινός, υπήρξε πνευματικός μας πατέρας. Στην οικογένειά μου, τουλάχιστον, καθόρισε τρεις γενιές. Ήταν συνομήλικος με τη γιαγιά μου και στάθηκε στο πλευρό της μητέρας μου, όταν έχασε τον πατέρα της. Επέδρασε, ωστόσο, καταλυτικά και σε μένα και στα αδέρφια μου.

Η γιαγιά μου, θυμάμαι, μας ανέφερε ότι ο γέροντας ήρθε στην Κόρινθο για να φοιτήσει στο εκκλησιαστικό σχολείο της πόλης το 1937, ενώ από το 1941 και εξής ήταν ιερέας στην ενορία μας, εδώ στον Συνοικισμό, στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Πολύ γρήγορα ανέπτυξε πνευματικό έργο, δημιουργώντας κατηχητικά σχολεία και περιοδεύοντας σε όλη την Κορινθία για να κηρύξει τον Λόγο του Θεού. Ήταν κτίτορας της Μονής του Οσίου Παταπίου και ανέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική δράση και εδώ, στον προσφυγικό συνοικισμό της Κορίνθου και όχι μόνο.

Η μητέρα μου θυμάται με πολλή αγάπη πόσο ο γέροντας αγκάλιαζε όλα τα παιδιά, τα συμβούλευε, διοργάνωνε εορτές για τις εθνικές επετείους και για τις μεγάλες χριστιανικές γιορτές, πιστός στις παραδόσεις. Αλλά και τη δική μου γενιά καθόρισε, καθώς υπήρξαμε πολύ τυχεροί που γαλουχηθήκαμε από αυτόν τον άγιο άνθρωπο. Είναι εκείνος, ο οποίος έθεσε τις βάσεις για να γίνουμε καλοί άνθρωποι και καλοί χριστιανοί.

Τα λόγια του γεμάτα αγάπη
Οι συμβουλές του πιο χρήσιμες από ποτέ
Στα λάθη μας με επιείκεια μας έδειχνε τον σωστό δρόμο

Το κήρυγμα του ήταν πάντα εύστοχο, επίκαιρο, καθόλου κουραστικό. Τα παραδείγματα του και οι αναλύσεις της Αγίας Γραφής ήταν πολύ ενδιαφέρουσες και μερικές φορές ακόμη ηχούν στα αυτιά μας τα λόγια του και σίγουρα μιλάνε στη καρδιά μας. Αποτελούσε το πρότυπό μας. Ήταν ο δάσκαλος που δίδασκε και όλα τα τηρούσε, ο πνευματικός μας φάρος και οδοδείκτης. Άνθρωπος σεμνός, ταπεινός, ήρεμος, με υπομονή και σύνεση, εύστροφος, φιλάνθρωπος. Παράδειγμα προς μίμηση.

Έχουμε να θυμόμαστε πολλές όμορφες εμπειρίες από τα νεανικά μας χρόνια δίπλα στον γέροντα μας: τη χορωδία, τους παραδοσιακούς χορούς, που πάντα μας προέτρεπε να μαθαίνουμε, τις προσκυνηματικές εκδρομές, με τις οποίες είχαμε γυρίσει όλη την Ελλάδα, την κατασκήνωση, που πηγαίναμε τα καλοκαίρια, τις θεατρικές παραστάσεις. Πρόκειται για βιώματα που μας διαμόρφωσαν ως προσωπικότητες. Τα λόγια του ήταν πάντα γεμάτα αγάπη, οι συμβουλές του πιο χρήσιμες από ποτέ. Ακόμη και στα λάθη μας με επιείκεια μας έδειχνε τον σωστό δρόμο. Γύρω του βρισκόμασταν συνεχώς σαν μέλισσες στο μέλι, στο μέλι της σεμνότητας του, της υπομονής του, της αγάπης του.

Όταν κοιμήθηκε νιώσαμε πως χάσαμε ένα μέρος της νεανικής μας ηλικίας, αλλά ξέραμε πως θα μιλάει πάντα μέσα στις καρδιές μας και θα μας συντροφεύουν πάντα τα λόγια του και το παράδειγμα του. Έτσι, έχουμε κι εμείς πολλές ιστορίες να διηγηθούμε στα νεότερα παιδιά, μεταλαμπαδεύοντας όλες αυτές τις αξίες και τα ιδανικά που πέρασε και σε μας ο γέροντας μας, ο πατήρ Νεκτάριος Μαρμαρινός και σημάδεψαν την καρδιά μας, τον τρόπο σκέψης μας και τη θέαση του κόσμου και του συνανθρώπου.

Η πορεία του

1937

Φοιτητής στην Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου

Στις 21 Φεβρουαρίου 1941 χειροτονήθηκε Διάκονος και μετονομάστηκε «Νεκτάριος», γεγονός που τον χαροποίησε αφού ήταν το θέμα της μυστικής του προσευχής που δεν ανακοίνωσε σε κανέναν.

1941

Το 1943 χειροτονήθηκε Διάκονος στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Συνοικισμού Κορίνθου, στον οποίο και υπηρέτησε ως Εφημέριος από την 15η-11-1947 έως και την 27η-9-2002

1943

1945

Στις 8 Νοεμβρίου 1945 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος.

«Όταν η αγάπη γίνεται τρόπος ζωής»

Συνέντευξη με τον κύριο Μάριο Γεωργιάδη, Διευθυντή του Σχολείου μας

– Τι πιστεύετε ότι τον έκανε τόσο αγαπητό και σεβαστό πνευματικό;

Ο πατέρας Νεκτάριος από την ημέρα που ήρθε στην Κόρινθο και συγκεκριμένα στον Συνοικισμό, το έτος 1937, ήταν κοντά στους ανθρώπους. Τα προβλήματα του ανθρώπων έγιναν και δικά του προβλήματα. Οι χαρές τους έγιναν και δικές του χαρές. Έτσι μπήκε σαν ένα επιπλέον μέλος στην κάθε οικογένεια.

– Υπάρχει κάποιο γεγονός που έχει μείνει χαραγμένο στη μνήμη σας από τα χρόνια που ζήσατε κοντά στον πατέρα Νεκτάριο;

Είναι αλήθεια πως ο πατέρας Νεκτάριος τους αγάπησε όλους το ίδιο και προσέφερε την αγάπη του απλόχερα σε όλους. Δεν έκανε διακρίσεις. Παρόλα αυτά δεν τον αγάπησαν όλοι οι άνθρωποι. Μάλιστα υπήρξε κάποιος, πριν από αρκετές δεκαετίες, όπως μας είχε διηγηθεί ο ίδιος, που δεν του μιλούσε. Ο πατήρ Νεκτάριος περνούσε κάθε πρωί από το μαγαζί του και κατέβαινε στην μητρόπολη με τα πόδια. Κάθε μέρα τον καλημέριζε και του έδινε ευχές ενώ εκείνος γυρνούσε το κεφάλι του. Πέρασαν περίπου 10 χρόνια, όταν κάποια στιγμή αυτός ο άνθρωπος πετάχτηκε από το μαγαζί του, πλησίασε τον γέροντα και του φίλησε το χέρι λέγοντάς του "Μου έσπασες τους πάγους μέσα μου".

Ο πατέρας Νεκτάριος του απάντησε πως δεν έπαψε λεπτό να τον αγαπάει και για αυτό του ευχόταν κάθε μέρα μέσα από την καρδιά του. Με αυτόν τον τρόπο υπήρξε μια συμφιλίωση. Πέρασαν τρεις ημέρες από το συγκεκριμένο γεγονός και ο άνθρωπος αυτός έφυγε από τη ζωή.

– Ποια ήταν η μεγαλύτερη πνευματική συμβουλή που σας έδωσε;

Η συμβουλή και παρακαταθήκη που άφησε σε όλους είναι "μη θυμάσαι το κακό, κοίτα μπροστά και ρίξ' τα όλα πίσω ..."

Από την επίσκεψη του Γέροντα Εφραίμ Βατοπαιδινού στον μακαριστό Γέροντα Νεκτάριο Μαρμαρινό κατά την παραμονή της Αγίας Ζώνης στη πόλη της Κορίνθου, 30 Ιουνίου 2019.

– Ποια είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά που άφησε ο πατέρας Νεκτάριος;

Η εκκλησία να υπηρετεί τη νεολαία! Ο πατέρας Νεκτάριος αγάπησε πάρα πολύ τα νέα παιδιά. Για αυτό, όταν ήρθε, οργάνωσε αμέσως τους πρόσφυγες, στο να φτιάξουν ποδοσφαιρική ομάδα, θεατρική ομάδα σκακιστική ομάδα ... Οργάνωσε τα κατηχητικά σχολεία. Έψαξε και βρήκε χώρο για να παίζουν ποδόσφαιρο τα παιδιά. Γενικά έκανε τα πάντα για να είναι κοντά στη νεολαία. Όπως συνήθιζε να λέει "η εκκλησία πρέπει να υπηρετεί τη νεολαία". Αυτή είναι η πιο βασική κληρονομιά που άφησε ο πατέρας Νεκτάριος.

– Πως μπορούμε εμείς ως μαθητές να εμπνευστούμε από το παράδειγμά του;

Θα σας πω ένα περιστατικό από τα μαθητικά του χρόνια. Όταν ο πατέρας Νεκτάριος πήγαινε σχολείο δεν υπήρχαν βιβλία και ο δάσκαλος υπαγόρευε στους μαθητές. Ο πιο καλός μαθητής κρατούσε σημειώσεις. Και ο πιο καλός μαθητής ήταν ο πάτερ Νεκτάριος. Τα γράμματά του όμως δεν ήταν καλά. Θυμάμαι τον πατέρα Νεκτάριο να μας λέει ότι τον στενοχωρούσε που τα γράμματά του δεν ήταν καλοσχηματισμένα. Όπως χαρακτηριστικά έλεγε "αυτό οφείλεται στο ότι από μικρός έγραφα γρήγορα για να προλάβω αυτά που έλεγε ο δάσκαλος. Όταν πήρα το πρώτο βιβλίο έκλαιγα απαρηγόρητος. Το αγκάλιασα, το κράτησα σφιχτά και έκλαιγα απαρηγόρητος ... Αγάπησα πάρα πολύ τη μελέτη" και πράγματι εμείς τον θυμόμαστε μέχρι τις τελευταίες του στιγμές να έχει αριστερά και δεξιά του πλήθος βιβλίων. Αγαπούσε το βιβλίο, αγαπούσε τη μελέτη και νομίζω ότι αυτή είναι μία από τις μεγαλύτερες συμβουλές και η παρακαταθήκη του στη μαθητιώσα νεολαία: "Να αγαπήσετε τα βιβλία".

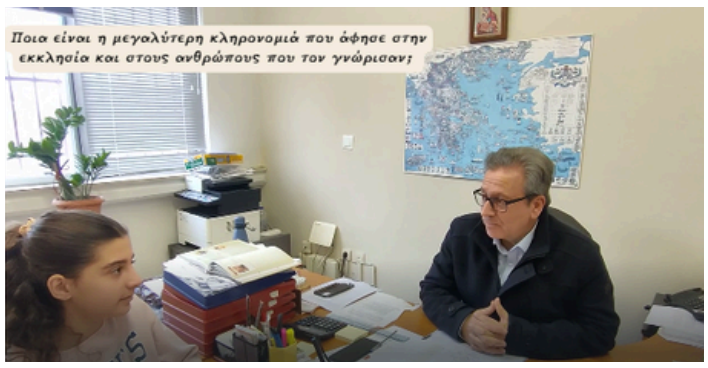

Οδοιπορικό στη Μονή του Οσίου Παταπίου

Παναγιώτα Ρωμέση, Β3

Ο πατήρ Νεκτάριος υπήρξε εμπνευστής και κτήτορας της μονής του Οσίου Παταπίου στο Λουτρακίου.

Η επιλογή του τόπου για την ίδρυση της Μονής του ήταν συγκλονιστική. Κατά τις σπουδές του, άκουγε συχνά τους συμμαθητές του να μιλούν για τον Άγιο Πατάπιο και το ιερό του λείψανο, που είχε αποκαλυφθεί στο Λουτράκι το 1904. Αποφάσισε να επισκεφθεί το σπήλαιο, και εκεί ένιωσε μια «θεία έλξη» για τον τόπο. Στο σπήλαιο αυτό βρέθηκε και η κάρα της Αγίας Υπομονής

Προσκυνώντας εκεί προσευχήθηκε: «Άγιε μου, βοήθησέ με να κτίσω εδώ Μοναστήρι! Να βλέπω μοναστική αδελφότητα ακατάπαυστα να δοξολογεί τον Κύριο και το λιβανωτό ως θυσία ευπρόσδεκτη να κατευθύνεται μπροστά στον θρόνο της μεγαλοσύνης Σου!».

Η επίσημη ίδρυση της μονής έγινε την 1η Αυγούστου 1952 από τον μητροπολίτη Κορινθίας Προκόπιο Τζαβάρα.

Το μοναστήρι του Αγίου Παταπίου είναι γυναικείο και φιλοξενεί περίπου 40 καλόγριες. Βρίσκεται στο βουνό Γεράνεια Όρη στο Λουτράκι, σε ύψος 650 μέτρων.

Καθώς εισερχόμαστε στη μονή του Αγίου Παταπίου συναντάμε την εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίας).

Μέσα στην εκκλησία συναντάμε στο κέντρο την εικόνα του αγίου που εορτάζει τη συγκεκριμένη ημέρα ενώ στα δεξιά συναντάμε την εικόνα του Αγίου Παταπίου. Στον τοίχο υπάρχει η μεγάλη εικόνα της Παναγίας Ελεούσας η οποία είναι γεμάτη τάματα. Εντός της εκκλησίας της Παναγίας υπάρχει, παρακείμενα, ο ναός των Αγίων Αναργύρων.

Το σπήλαιο του Αγίου Παταπίου βρίσκεται δίπλα από την εκκλησία της Παναγίας. Το λείψανο του Αγίου φυλάσσεται σε λάρνακα και είναι καλυμμένο με ράσο. Στο σπήλαιο υπάρχουν και Βυζαντινές αγιογραφίες, συμπεριλαμβανομένων του Αγίου Παταπίου και της Αγίας Υπομονής.

Η πρώτη ηγουμένη στη μονή, το 1952, ήταν γερόντισσα Συγκλητική. Η γερόντισσα Παταπία βοήθησε σε σημαντικό βαθμό στην δημιουργία και την οικοδόμηση της μονής. Ήταν ηγουμένη από το 1963 ως το 1968, οπότε παραιτήθηκε λόγω προβλημάτων υγείας.

Ο πατήρ Νεκτάριος επισκεπτόταν το μοναστήρι κάθε Παρασκευή πρωί κατευθύνοντας τις ψυχές των μοναζουσών προς τη Σωτηρία, ενώ συχνά τις Κυριακές λειτουργούσε στο ανδρικό μοναστήρι των τριών Ιεραρχών στην Περαχώρα. Σύμφωνα με τη γερόντισσα Παταπία προσέφερε τα μέγιστα ως κτίτορας στη μονή του Αγίου Παταπίου.

Αρχικά υπήρχαν πολλές δυσκολίες, για να οικοδομηθεί το μοναστήρι. Έτσι, στην αρχή υπήρχαν μόνο πολύ μικρά κάποια δωμάτια – κελιά στα οποία ζούσαν οι μοναχές. Οι καλόγριες δυσκολεύονταν να φέρουν τα οικοδομικά υλικά προς το μοναστήρι, αφού αρχικά δεν υπήρχε βατός δρόμος για να περάσουν αυτοκίνητα. Υπήρχε μόνο ένα μονοπάτι και οι μοναχές χρησιμοποιούσαν ένα γαϊδουράκι για να μεταφέρουν τα υλικά κατασκευής. Ακόμα έπρεπε να κουβαλήσουν νερό, από μια πηγή χιλιόμετρα μακριά. Συχνά οι καλόγριες κουβαλούσαν οικοδομικά υλικά για την κατασκευή της μονής ή στάμνες με νερό και τρόφιμα στην πλάτη τους!

1949

Χειροτονήθηκε Αρχιμανδρίτης και Πνευματικός

1952

Ίδρυσε την Ιερά μονή του Οσίου Παταπίου

1977

Ίδρυσε την ανδρική μονή του Αποστόλου Παύλου στο όρος Γεράνεια

2006

Τιμήθηκε από τον Δήμο Κορινθίων με το χρυσό κλειδί της πόλης, για την πολυετή προσφορά του και τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλο με χρυσό μετάλλιο για το ιεραποστολικό του έργο.

2019

Εκοιμήθη σε ηλικία 98 ετών την 21η Ιουλίου 2019